

De sage zet zich voort: Blueridge B-160

Voor mijn gevoel mag Saga uit Californië zich het eerste merk noemen, dat het bouw talent van Korea en China erkende. Zolang ik me kan heugen, ontwerpen ze concepten in Amerika, naar het voorbeeld van bestaande vintage instrumenten, en laten deze vervolgens in het Verre Oosten realiseren. Die slimheid heeft er jarenlang voor gezorgd, dat het merk goede, vaak specialistische producten voor een mooie prijs kon aanbieden. Tot ieders verbazing bracht dit merk in het begin van de negentiger jaren een gitaar die was gebouwd uit massieve houtsoorten voor minder dan 500 gulden/10.000 Belgische franken. Ken je ze nog, franken en guldens! Saga heeft geen emotionele historie. Het is een handelsonderneming, die in het midden van de tachtiger jaren het merk Blueridge en in 1987 het legendarische merk Regal opkocht. Geen bouwers, meer liefhebbers. Slimme zakenmannen reizen de wereld af, kopen ruimte in een fabriek, zoeken naar goede houtsoorten en bouwen vervolgens instrumenten met maar één kenmerk, waarde voor iedere Euro. Toch mag je stellen dat, zoals RACHEL HART ontdekte, ons testmodel een bijzondere eigenschap heeft.

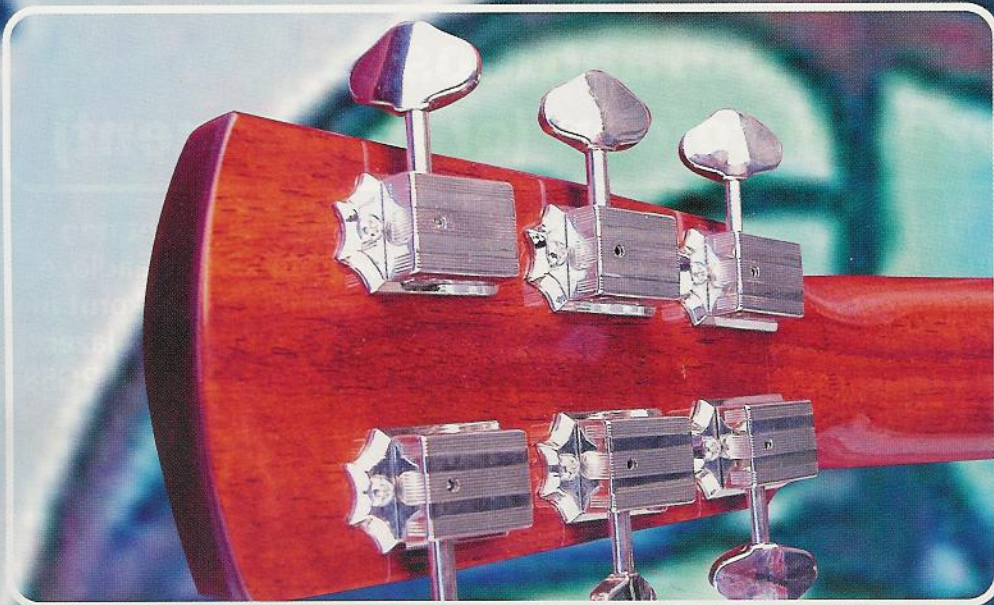

Want een productiemodel met een eigen karakter in toon is toch wel apart. Van de buitenkant zie je daar niets van. Saga/Blueridge heeft een D-28 Dreadnought model nagebouwd, precies conform de afmetingen en de stijl van Martin. Dat wil zeggen, dat je een Sitka sparrenhouten top, gecombineerd met een zij- en een achterkant van Indiaas palissander, voorgeschoteld krijgt. Zelfs de Herringbone inleg langs de rand van het bovenblad, de kunststofbinding tussen de verschillende bladen en een prachtig ingelegde scheiding van esdoornhout tussen de twee achterbladen heeft men niet vergeten. Vervolgens viel de keuze voor de toetsinleg op een D-42 met Snowflakes. Van de basisstructuur zoals Martin die op de toets gebruikt, is men afgeweken. Tot zover dus alleen maar een aantrekkelijk geprijsde kopie. Vervolgens krijgt Blueridge hetzelfde probleem als vele medestrijders, en dat is het geluid. In veel gevallen moet je dan concluderen, dat dit ver achterblijft bij het origineel. In het geval van ons testmodel moet je concluderen, dat het anders is, maar vol karakter en ik durf zelfs te stellen met een eigen klank.

Een licht gegrom

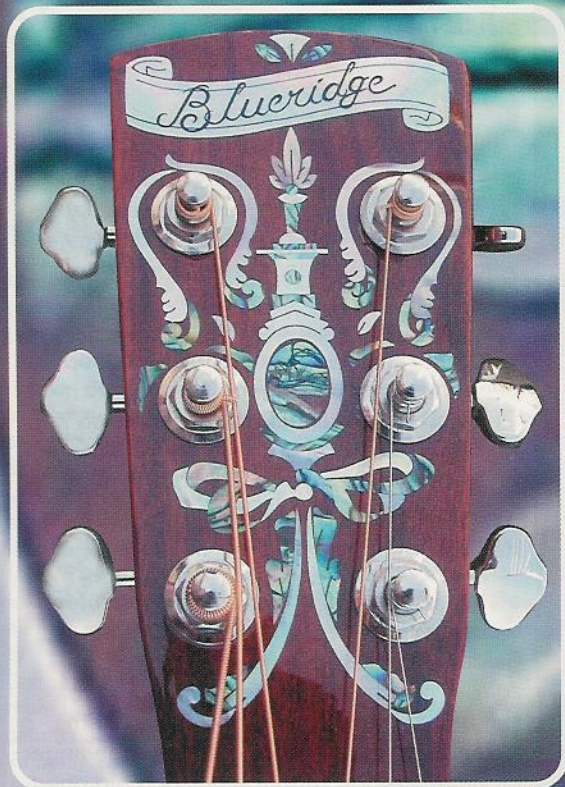
Eigenlijk weet je meteen dat de keuze om een populaire Dreadnought na te bouwen, verkeerd uitpakt. Want als iemand gaat vergelijken met het origineel, zonder rekening te houden met het aanzienlijke prijsverschil, dan is de keus snel gemaakt. Je kunt daarmee in de war raken, en daardoor iets bijzonders missen. Bijzonder klinkt deze Blueridge zeker. Daarnaast levert de vorm van de hals ook een bijdrage. Naast mijn Martin D-28 zijn de breedte van de topkam breedte met 4,3 cm en van de 12e fret met 5,2 cm gelijk, maar de radius verschilt licht, naar schatting een tweetal millimeters in het voordeel van Martin. Dit verschil heeft geen effect op speelbaarheid. Zou ik een voorkeur uit moeten spreken, dan zou ik zeggen dat het me niets uitmaakt. Het verschil zal wel een kleine impact hebben op het geluid. En met het geluid onderscheidt de B-160 zich duidelijk.

De gitaar heeft drie oefenruimtes, een studio en een rokerig café gezien, waarbij opvalt dat hij niet opvalt, ondanks de toch smaakvolle inleg in de kop. Met wat rode en blauwe lampjes blinkt de kop aan alle kanten. Het zal wel te maken hebben met de bouw. Dat kennen we zo langzamerhand wel. Wel opvallend is dus de klank. Dit hoor je helaas live minder dan in een repetitiehok of in de studio. De gitaar kan bij een stevige aanslag grommen. De Chinezen hebben een formule gevonden, waarin de hoge tonen de boventoon voeren, maar de bassen niet weggedrukt worden. Je zou hooguit kunnen klagen, dat ze niet diep genoeg zijn. Maar juist deze combinatie maakt het geluid niet superclean.

De bastonen doen me denken aan een bassist die van plukken en trekken houdt; niet wollig en vol, maar meer direct met heldere boventonen. Hierdoor ontstaat een vreemde combinatie in het totaal geluid.

Tot aan de 14e fret klinkt de overgang van de ene snaar naar de andere vloeiend, daarboven raken de twee hoogste snaren de weg wat kwijt, blijven de EADG neutraal klinken, maar worden de laatste twee wat ingetogen en kort van doorklank. Tot mijn schande moet ik stellen dat ik daar nooit speel, en alleen omdat de studietechnicus in deze contreien een solo speelde, viel dit verschijnsel op. Op school ligt de gitaar prima in balans. Staand valt de kop steeds naar beneden ... oh ja, geen draagbandknop!!! Daar zal het aan liggen.

Na twee weken

Men heeft bij Saga de combinatie van koopmanschap en vakmanschap ontdekt. De stukken hout zijn uitzonderlijk mooi en getuigen duidelijk van een gerijpte periode. Of het ook door de jaren heen op een natuurlijke, dan wel in een vacuüm cabine op een onnatuurlijke wijze gedroogd is, valt niet op te maken. Mijn achterdocht zegt het laatste. Op zijn minst daagt Saga akoestische gitaarfabrikanten uit op zoek te gaan naar net zulk mooi hout, want van gerespecteerde bouwers zien we soms mindere stukken, en dat tegen een veel hoger prijskaartje.

Door de modelkeuze heeft Blueridge zich naar mijn mening met dit model in een verkeerde hoek geplaatst. De gitarist zal hierdoor snel vergelijken. Ben je op zoek naar een nieuw geluid, dan moet je door het model heen kijken. Normaliter zou dit niet de moeite waard zijn, maar in dit geval wel. Het geluid van deze B-160 heeft een karakter dat je niet bij de meest gangbare modellen tegenkomt. En ... het is een aanwinst. Voor de Fingerpicker kan ik me voorstellen, dat de breedte van de toets een probleem kan vormen. Op het oorspronkelijke model was dat al niet anders. In de constructie kan ik geen belangrijke fouten ontdekken. Een lijmvlekje in de klankkast, een lichte onregelmatigheid in de kunststof binding bij de hals zijn zaken die in de beste families voorkomen. Saga geeft een gitaar, die niet alleen in geluid zal groeien, maar zeker ook in reputatie. ✓

In oogopslag

Saga Musical Instruments,

San Fransisco, Amerika

Model: Blueridge B-160

Ontwerp: Amerika/Bouw: China

Winkelprijs:

€ 899, luxe afsluitbare koffer, gemaakt in China, meerprijs € 99

Algemene kenmerken:

Een Dreadnought model uit massieve houtsoorten met een inleg in een eigen stijl

Houtsoorten:

- Tweedelig Sitka sparrenhout voor het bovenblad.
- Tweedelig Indiaas palissander achterblad, gescheiden door een houten strip van esdoorn
- Vier sparrenhouten balkjes ondersteunen het achterblad
- X-bracing verhoogd naar het klankgat van sparrenhout
- Esdoorn blokjes tussen zij- en achterkant
- Mahoniehouten hals
- Palissandertoets
- Houtsoort van de brug onbekend
- Palissander brug

Afmetingen:

- Mensuur lengte is 64,9 cm van midden brug tot midden topkam
- Topkam breedte is 4,3 cm uitlopend naar 5,2 cm bij de 12^e fret
- Totale lengte van 101,5 cm

Hardware:

- Zes losse 'Waverly type' Gotoh stemmechanieken
- Een draagbandknop van kunststof
- Stelpen, op de kop afstelbaar

Accessoires:

Geen

Distributie:

Boetzkes Snaarinstrumenten, Helmond, 0492-556336

www.hboetzkes.com

Voor de beste aanbiedingen
www.dijkmanmuziek.nl